

Egy mopedtaxi

MAKLEIT LÁSZLÓ
(szöveg és kép)

Pillantás

törzsfőnöke, Lapulapu megfutamtította a hódítókat, a küzdelem során pedig Magellán és igaz két héttel megkeresztelését követően Humabon is életét vesztette.

Magellán tehát nem érthette meg expedíciójának sikerét. Bár a három évig tartó utazás végén az öt hajóból álló flottából egyedül a Juan Sebastián Elcano parancsnoksága alatt álló Victoria ért haza, a Föld első körülhajózása végérvényesen összeforrt Magellán nevével.

A hódítók az elkövetkező években fokozatosan birtokukba vették az egész területet, majd a szigetvilágot a spanyol trónörökösörről, a későbbi II. Fülöpről nevezték el.

Bohol és Cebu szigetén a nagyobb városokat néhány pici park, eldugott szobor és egy-egy tetszetős épület mellett zsúfoltság, szmog és zaj jellemzi. Hagyjuk mi is gyorsan magunk mögött a tömeget, és induljunk a természet felfedezésére!

A több mint 7600 szigetből álló Fülöp-szigetek földrajzilag három nagy tájegységre osztható. Északon és délen egy-egy nagyobb sziget, Luzon, illetve Mindanao terül el, köztük pedig számos kisebbet találunk, a Viszajan-szigeteket. Aki e távoli ország felfedezésére indul, választani kényszerül. Vagy több hónapos utazást tervez, vagy kiszemeli valamelyik területet, és megelégszik egy kisebb térség megismerésével. Kéthetes „pillantásunk” célpontjává a Viszajan-szigetek közéjét, a látnivalókban gazdag Boholt és Cebut választottuk.

Az ország elsősorban a természeti értékek kedvelőinek kínál izgalmas célpontokat, a két szigeten azonban nem mehetünk el szótlánul az elmúlt évszázadok történelmi emlékei mellett sem.

Az európaiak számára addig ismeretlen világot elsőként a spanyol zászló alatt hajózó portugál tengerész, Ferdinánd Magellán pillantotta meg. 1521. április 7-én érkezett Cebu szigetére. Néhány nap múlva megkeresztelte a sziget főnökét, Humabont és családját, a szövetséget pedig vérszerződéssel pecsételték meg. Humabonék kérésére Magellán egy kis Jézust ábrázoló szobrot adott ajándékba, mely azóta is becses ereklyének számít a katolikus többségű országban. A ceremónia helyén ma szentély áll,

a Fülöp-szigetekre (1. rész)

Humabon, a kéthetes keresztény

benne keresztrel, de szobrot emeltek Humabon, valamint a szerződés emlékére is.

Magellánnak nem volt minden vezetővel ilyen szerencséje. A közeli kis Mactan-sziget

Bohol mérete egy átlagos magyar megyének felel meg, a programok szervezésénél érdemes tehát csillagtúrában gondolkodni. Ehhez Tagbilaran, a sziget fővárosa ideális kiindulópontnak számít. Innen nem esik messze egy különleges élőhely, a koboldmaki élőhelyét bemutató őserdei park. A koboldmaki földünk egyik legkisebb főemlőse, s bár nem ritka, a lombok között nehéz észrevenni. A Tarsier Sanctuary nevű erdőben keskeny ösvényeken haladva, helyi vezető segítségével könnyebb megtalálni a rejtőzködő, éjszakai életmódhoz szokott barátságos kis állatokat.

Bohol középső területének látképét a trópusi kúpkarst határozza meg. A karstfelszín eróziójának kezdetén bemélyedések sorozata szabdalja fel e mészkö alkotta síkságot, majd a második fázisban a kiemelkedések fokozatosan elkülönülnek és önálló, kúp formájú dombscskák jönnek létre. Bohol szigetén több mint ezer ilyen karstkúpot tartanak nyilván. A dombokat gazdag vegetáció borítja, a száraz évszak végéhez közeledve azonban a zöld szín egyre inkább barnába megy át.

Frithjof Voss német geológus 1968-ban járt a helyszínen. Őt a kúpok látványa egy ismert

Koboldmaki

Csokoládédombok

A Con-umantad-vízesés

édesipari termékre emlékeztette, így publikációiban meghonosította a „csokoládédombok” kifejezést. Nem meglepő, hogy az elnevezést a turisztikai ipar is hamar átvette, lecserélve a korábbi nevet, a szénaboglya dombokat.

A kúpforma nem fog örökké tartani. A trópusi karszt lepusztulásának következő

A kis Jézus ünneplése

Rizsteraszok

fázisában meredek oldalú, szabálytalan alakzatok jönnek létre és kialakul a toronykarszt. Erre, illetve az átmeneti állapotra majd Cebu szigetén fogunk szép példákat látni.

A nedves, trópusi klíma nemcsak a mészkőfelszínen, hanem az alatt is érezteti hatását. Boholon 1400 barlangot tartanak nyilván. A fiatalabb, pliocénkori mészkőben képződött üregek szűkek

és nedvesebbek, míg az idősebb, miocénkori kőzet barlangjai nagyobbak, mélyebbek és szárazabbak. A legismertebb barlang nem a főszigeten, hanem attól délre, Panglaon található, ahová hídon lehet átjutni. Ha a néhány csúszós lépcsőn leereszkedünk a Hinagdanan-barlangba, egy kis tóhoz érkezünk, amiben akár meg is mártózhatunk. A víz hőmérséklete a leírásokkal ellentétben kellemes, nem jéghideg.

A csapadékos trópusi időjárásnak köszönhetően a kisméretű szigeten látványos zuhatagokat is láthatunk. Egy fontos termény, a vízigényes rizs termesztéséhez pedig látványos teraszokat alakítottak ki. Luzon szigetének hegyi rizsteraszai az UNESCO Világörökségei közé is beválasztásra kerültek.

A tengeri programokat főként cebui tartózkodásunkra időzítettük, a legfontosabb látnivalóval azonban nem szerettünk volna addig várni. Bobol-sziget Lila nevű part menti városából kihajózva lehetőség kínálkozik arra, hogy együtt úszkáljunk bolygónk legnagyobb halával, a cetcápával. Riasztó nevével ellentétben a cetcápa amolyan szelíd óriás. Méretét tekintve akkora, mint egy busz, azonban apró halakkal, rákokkal táplálkozik, és a mellette úszókra semmilyen veszélyt nem jelent. Arra persze ügyelni kell, hogy ne készítsük a hatalmas állatot hirtelen farkcsapásra – és nem kedvelik a naptej illatát sem.

A szabály szerint a halaktól öt méterre, a farkuktól pedig hat méterre szabad úszkálni, ezt azonban vélhetően elfelejtették velük is közölni. Amikor az egyik állathoz már túlságosan közel kerültem és megpróbáltam hátrálni, váratlanul feltűnt mögöttem egy másik, amit akár

A Pagangog-vízesés

meg is simogathattam volna. Végül három cetcápa úszkálásában gyönyörködhattunk. Azután lejárt az időnk, kiparancsoltak a vízből, és bedobták a következő hajó turistáit.

A hálnézegetés – éppúgy, mint egy bálnales – a tömegturizmus határait feszegeti, ugyanakkor mégsem bántuk, hogy jelentkeztünk a programra. Egyrészt óriási élmény földünk legnagyobb halával találkozni, másrészt az óceánok élővilága iránt érdeklődő ökoturisták hozzájárulhatnak a biodiverzitás fennmaradásához. Egy kifogott bálna, cetcápa vagy korallszirten élő hal csak egyszer hoz hasznot, ha viszont élőhelyükkel együtt megkíméljük őket, akkor újra és újra. Ezt – ha lassan is – kezdi felismerni a tengerpart lakossága. Sajnos mindezek ellenére a cetcápa ma is a veszélyeztetett élőlények közé tartozik.

Bohol-szigeti programunk végeztével a szomszédos Cebu felfedezésére indultunk. A szigeteken a közlekedés nem jelent gondot. Nagy a népsűrűség, mindenki megy valahová, egymást érik a buszok. A helyi járatok általában átalakított többszemélyes terepjárók, a hírhedt dzsipnik, nagyobb járművek inkább a helyközi forgalomban közlekednek. Kisebb távolságra vagy célirányos utazásra pedig mindenhol megtalálható Ázsia jellegzetes mopedtaxija, a tuktuk. A szigetek között több társaság üzemeltet kompot és hajókat, ezek azonban csak napi néhány járatnál közlekednek. Míg a közúti forgalomban menetrend nem létezik – vagy ha igen, azt jól titkolják –, a hajók indulásával kapcsolatban érdemes időben tájékozódni.

(folytatjuk)

Száradó rizs